

Rada pierwsza dla geniusza:
bądźże, proszę, tak miłutki
i U zwykłe pisz w wyrazach,
co się kończą **-uchny, -utki**.

Rada czwarta, drogie dzieci,
już Wam biegnie na ratunek:
zawsze piszcie U otwarte
tam, gdzie **-unka, -un** czy **-unek**.

Radą siódmą zakończymy:
niech Cię już nie boli głowa,
pisz U zwykłe zawsze wtedy,
kiedy z przodu stoi słowa.
Lecz pamiętaj o wyjątkach,
których jest na szczęście mało:
ósmy, ów, ówczesny, ówdzie
przez O z kreską zapisz śmiało!

Rada trzecia, prosta sprawa:
zapamięta Jan, Anusia,
by U zwykłe pisać zawsze,
gdy jest **-us** lub **-uś**, lub **-usia**.

Rada szósta, przedostatnia:
nie zapomnij ani razu,
aby pisać U otwarte,
gdy na końcu jest wyrazu.

Radę drugą Ci podpowiem:
niech nie zadrży Ci paluszek,
kiedy pisać przez U zwykłe
będziesz **-uszka, -uszko, -uszek**.

Rada piąta zaś jest taka:
nawet gdy Cię to szokuje,
zawsze wpisz U otwarte
tam, gdzie jest końcówka **-uje**.

